

Въ залата дѣто сложихъ трапезата долнитѣ краища на стѣнитѣ бѣхъ украсены съ лѣскавы арабскы плочи на които бѣхъ исписаны гербоветѣ на Авансеразытѣ; а горнитѣ краища бѣхъ позлатены като състояхъ отъ голѣмы плочи съчетаны тѣй искусно щото приличахъ на изящны релѣфы, или като фантастически арабскы пѣстроты, размѣсены съ монограммы, стихове и надписы арабскы. Орнаментитѣ на стѣнитѣ и на свода бѣхъ злати и междиннитѣ имъ изпълнены съ живописъ отъ синъ цвѣтъ. Мобилитѣ на залата, столове, канапета бѣхъ наредены симметрически по разны мѣста.

Бистрата вода, която падаше въ мраморны водоемы, прохлаждаше въздуха на залата, и млади момичета поднасяхъ на сътрапезницитѣ ароматически шербеты и найрѣдки плодове.

Сичко въ този домъ имаше видъ на любоугодиливость и свидѣтелствуваше богатъ животъ. Великолѣпieto не са виждаше, но са крыяше; въредъ изъяснителността и вкусътъ са виждахъ че искать да потулятъ богатствата.

Подиръ вечерята Маргарита, която обичаше да испытва и да научва много повече отъ колкото придворнитѣ етикеты го допускахъ на испанскитѣ царицы, влѣзе въ разговоръ съ Алберика, а той ѝ заприказва не за славнитѣ въспоминанія, нито за завоеваніята на праотцитѣ му, но за стараніята имъ да обогатѣтъ Испанія и да ѝ направѣтъ благополучна, за мѣдритѣ и праведны законы, които ѝ дадохъ, за наукитѣ и искусствата които покровителствовахъ, за помощта, която сѣ дали на земедѣліето, на търговіята и на промышленитѣ фабрики.

Той ѝ приказва еще, като мисляше че този предметъ ще утѣсняваше помалко младата царица, за любовнитѣ наклонности на Мавритѣ, за тѣхното великодушіе, за любовта имъ къмъ музыката, къмъ поезіята и найвече къмъ господжытѣ. . . . Часоветѣ са минувахъ, и често първата камеріера съ нетѣрпѣливы киманія и ржководженія наумѣваше на царичката че е време да са оттеглихъ.